

Določijo se naj od zveznega sveta tudi na jugu okraji, v katerih more doslužen delavec na stare dni uživati svojo težko si prisluženo in pičlo pokojnino! Vsakemu svoje!

Državni zbor.

Premirje.

Nasim bralcem je znano, da je vlada predložila državnemu zboru veliko predlogov, o katerih se naj posvetuje zbornica v blagor državi; a tudi poslanci sami so vložili že okoli 500 raznih postavnih načrtov; a vlagajo se še na dalje. Vendar zbornica ne pride do nobenega dela. Kajti posvetovanje o nujnih predlogih, ki so velike važnosti, ima vendar le ta namem, da se zabrani vse delovanje. V hudih skripcih je posebno vlada, ki bi morala do 16. t. m. imeti dovoljene vojaške novince, potem postaviti o žganjarini in zidanju novih železnic. Pogajala se je toraj z Čehi in ti so popustili za zdaj svoje nujne predloge. Zato se vrši te dni razgovor o vojaških novincih; potem prideta na vrsto še ostala dva predmeta. Kaj pa potem? Mladočeski govornik dr. Fořt je začetkoma svojega govora o vojaških novincih napovedal, naj se nihče ne moti in naj nihče ne misli, da se bojo Čehi vdali za vselej, ker sedaj pripustijo, da se razpravlja o vojaških novincih. Iz tega se da sklepati, da je sklenjeno sicer v zbornici premirje, ne pa stalni mir.

Vojaški novinci.

Leta 1898. in 1899. ni dovolil državni zbor iz znanih vzrokov, kakor ima to pravico, da bi se smelo vršiti novačenje. Zato si je pomagala vlada z § 14 ter si sama podelila to dovoljenje. Za leto 1901 se bo ta postava napravila mirnim potom državnega zbora. Pri tej priliki je nastopilo mnogo govornikov, ki so razlagali različne želje in pritožbe. Izmed slovenskih poslancev je govoril dr. Ploj, ki je med drugim priporočal, naj vlada zopet kupuje za armado konje v Ljutomerskem okraju, kakor se je to nekaj godilo. Mnogi govorniki so priporočali, naj se služba pri vojakih omeji na 2 leti, naj se prepove dvoboj, naj vojna uprava kupuje poljedelske pridelke naravnost pri kmetih, naj se tudi pri vojakih skrbi za življenje po naukih sv. vere itd.

Stara večina državnega zbora.

Da prejšnja večina državnega zbora še vedno živi, se je pokazalo pri nekaterih glasovanjih v državnem zboru. Tako je bil

razburjenosti in sramote, ko je skušala pridvigniti svojo mater od blatnih tal. Skoro sem priskočil, da ji pomorem, a zdelo se mi je, da sem trd, da se ne morem ganiti z mesta! Sočutje, občudovanje in globoko spoštovanje sem začutil v svojih prsih in ta čut me je vsega prevzel.

»O . . . Rozika, . . . moja Rozika, — zajecjala je žena in bilo je, kakor bi ob pogledu na hčerko nova moč prešinila onemoglo telo, kakor bi se nekako streznila. Vspela se je, oklenila se roke svoje hčerke in kmalu ste izginili okrog ogle meni iz oči. Le toliko sem slišal, kako je hči sočutno vprašala:

»Mati, ali Vas pač nič ne boli? Ali se niste morda pobili?«

Bil sem ves zavzet. Kako se je znalo to le dekle premagovati! Kako lepo, kako plemenito je ravnalo s svojo materjo — z odurno, pijano žensko! Gotovo ji to ni bilo lahko, gotovo je čutila stud in nevoljo, a ljubezen in hvaležnost je zmagala. To je junakinja! Ta umeje četrto božjo zapoved! Ta bode srečna, mora srečna biti že tukaj na zemlji.

Minulo je od tega dogodka sem že mnogo, mnogo let . . . In zakaj se mi je uprav letos tako živo obnovil spomin na ta dogodek v moji duši?

proti volji nemških narodnjakov izvoljen v nadzorovalno komisijo za državne dolgove poprejšni zbornični predsednik dr. Fuchs, ki je dobil 199 glasov; njegov nasprotnik levičar Nitsche le 133. V načelnika davčnemu odseku je bil izbran proti volji vsenemških strank mladoček, dr. Kaizl, poprejšnji finančni minister. Po postavi se ima po preteku 4 tednov, kar je bilo izvoljeno začasno zbornično predsedništvo, ta volitev ponoviti. Tudi ta volitev je pokazala, da stare stranke v zbornici še vedno imajo večino. Kajti med tem, ko je dobil predsednik 189 glasov in I. podpredsednik komaj še 152 glasov, se je združilo na ime II. podpredsednika dr. Žačka 191 glasov. Dne 15. marca se je imel voliti izmed 66 govornikov, ki so se vpisali proti dovolitvi vojaških novincev, splošni ali generalni govornik; izvoljen je bil Mladoček dr. Kramar z 41 glasovi proti 25 glasom, katere je dobil nemški narodnjak Malik.

Pretep v zbornici.

Nikar ne misli, predragi bralec, da je večina državnih poslancev tako divja, kakor so nekateri poslanci nemške stranke. Svojo surovost so pokazali vsenemški poslanci v seji 5. marca. Predsedoval je Prade. Češki poslanec Zazvorka vprašuje nekaj v češkem jeziku precej obsirno. To pa je razkačilo vsenemške poslance, da so zahtevali od Pradeja, naj vzame Zazvorski besedo. To pa grozno razburi češkega socijal demokrata Fresslna, da beži k predsedniku ter mu vzame iz rok nek zapisnik. A za petami so mu poslanci Schönererjeve stranke, ki derejo za Fresslnom ter ga vržejo ob tla ter bijejo s pestmi ob njega.

Politični ogled.

Naš cesar je odpotoval včeraj dne 13. t. m. v Monakovo, da se udeleži slavnosti v proslavo 80 letnice bavarskega vladajočega princa. Slavnosti so se pričele že v soboto.

Veseli dogodek. Kakor poročajo listi, pričakuje soproga prestolonaslednika Franca Ferdinanda, kneginja Hohenburg, rojena grofica Chotek, radostnega obiteljskega dogodka.

V Ljubljani je imel zadnjo nedeljo vodja katoliško-narodne stranke dr. Ivan Šustersič volilni shod. O svojem postopanju na Dunaju je rekel: Mi katoliško-narodni poslanci smo takoj izjavili, da stopimo z vsemi slovenskimi in hrvatskimi poslanci v skupen klub, izvemši samo kranjske liberalce. Ti so sovražniki naše vere in našega ljudstva in s takimi

mi ne moremo biti složni Ugovarjajo nam sicer različno. Tako je n. pr. rekel poslanec Spinčič: »Vi morate Tavčarju odpustiti!« A jaz na to izjavljam, da sem osebno pripravljen odpustiti vsako razžaljenje. Nekaj drugega pa je, osebno odpustiti žalitev, in zopet nekaj drugega je, podpirati nasprotnika v njegovih ljudstvu sovražnih naklepih. Jaz nisem opravičen, ljudstvo na svojo pest zapustiti in podpirati naklepe liberalcev. Ali me je zato izvolilo 38.000 mož, da podpiram Tavčarja. (Glasni klici: Nikdar ne! Nikakor!) Za to smo šli v Slovanski centrum in ne v Jugoslovanski klub Svoj program smo izrazili tako, da stojimo na krščansko-demokratski podlagi, in da se hočemo boriti za pravice kmeta, obrtnika in delavca Volilci so odobrili postopanje Šustersičevo na Dunaju ter mu izrekli popolno zaupanje.

Napad na nemškega cesarja. V Bremenju je delavec Weiland mej vožjo cesarja Viljema na kolodvoru vrgel v cesarja kos železa. Cesar Viljem ima 4 cm dolgo rano, ki sega do kosti. Cesar mora biti v postelji in čuti velike bolečine. Pravijo, da Weiland ni pri zdravi pameti. (?) Pri zaslišanju so ga opetovano napadli krči. O povodu svojega napada ni dal nobenih pojasnil. Cesar je izven vsake nevarnosti.

V Srbiji se baje pripravlja velik preobrat. Narod je nezadovoljen z vladajočo hišo Obrenovičev in bi rad videl na srbskem prestolu Karagjorgjeviče, ki živijo sedaj v prognanstvu v Parizu.

Skandal v angleški zbornici. Te dni so se v seji angleške poslanske zbornice vršili jako burni in viharji prizori. Enajst nacionalistov ni hotelo glasovati o predlogu o kreditu 17. milijonov funtov sterlingov. Govornik zbornice jih je poklical k redu, nakar so bili izključeni od seje. A izključeni niso hoteli zapustiti zbornice, tako da je predsednik poklical policijo, katera je poslance s silo odnesla iz zbornice!

Vojska v Južni Afriki. Nočejo utihniti glasovi, da se general Botha vendar le pogaja z Angleži. Toda gotovo je, da če tudi Botha sklene kak mir z Angleži, se ga Buri ne bodo držali. General Dewet in predsednik Stejn pridno vznemirjata Angleže in jih natapeta, kjer le prideta do njih.

Vojska na Kitajskem. Nemire na Kitajskem je znala najbolj izrabiti Rusija. Sklenila je s Kitajsko pogodbo, vsled katere so izročene Rusiji v izključno upravo ogromne pokrajine Mandžurija, Mongolija in Turkestan.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Blagega gospoda učitelja Mavriča, živahnega starčka srebrnih las in vedno vedrega obraza, ki smo se ga vsikdar veselili, kadar je ob palici s Porčiča prištrkljal v trg, ni več med nami. Umrli je, kakor je bilo že poročano, 25. svečana mirno in udan v voljo božjo. Nehalo je biti blago srce, ki je bilo vsikdar odprto vsakemu, ki je iskal tolažbe ali pomoči; koliko pa je delilo gostoljubnosti, dokler je še utripalo! Kar je g. Mavrič imel, ali mnogo ali malo, vse je veselega srca delil kakor z bratom brat. Ves svet je nedolžno ljubil kakor otrok; sovražnika ni mogel imeti.

Porodil se je g. Mihael Mavrič l. 1817. v Mekotnjaku fare ljutomerske. Uk, ki ga je v tisti dobi bilo bodočemu učitelju treba, je dovršil s prav dobrim uspehom. Nato je služboval kot učiteljski pomočnik v Kapeli od l. 1836—1837, pri Sv. Jurju ob Ščavnici do l. 1838, pri Sv. Križu na Murskem polju do 1844, kot samostalen učitelj v Soboti do 1847 in končno pri Sv. Ani na Krembergu do 1873. Moral je namreč tega leta radi bolehnosti stopiti v pokoj; preselil pa se je med nas, kjer si je kupil majhno posestvo. Vendar je zopet toliko okrevljal, da si je skrajno pičlo penzijo mogel zboljšati s tem, da je pri Sv. Benediktu oskrboval en šolski razred. Skoz

Prav pred enim mescem so pokopali tukaj imenitno, bogato meščanko, gospo Gabrovo. Vse jo je čislalo, vse spoštovalo, najbolj pa njeni lastni otroci.

Ta gospa je bila nekdanja Rozika. Dasi revna hči vdove hišnice, postala je bogata in imenitna, Bog jo je blagoslovil.

Gospodar hiše, v kateri je stanovala in služila njena mati, je bil bolan za mrtvodom, in stregla mu je Rozika, ki se mu je kot majhna deklica priljubila. Rad jo je imel kakor svojo hčerko in zapustil ji po smrti vse svoje premoženje. In nekdanja revna Rozika je postala bogata gospa, imela srečno življenje in že okušala tukaj sad četrte božje zapovedi, ki obljubljuje vsem pokornim sinovom in hčeram:

»In srečni bodete že tukaj na zemlji.«

Smešničar.

Tenorist: (graciozno) No, danes smo pa pri tenorju dobro držali. Basist: (brž na to) Tudi bas je dobro držal. Sopran: (pohvalno) Me smo pa čez vse prijele. Alt: (počasi) Ino, me pa nismo mogle kaj.

osem let je dan za dnevom meril pot od Sv. Trojice do svoje šole in nazaj, nobeno vreme ga ni ustrašilo, sploh nič ga ni moglo zadrževati v izvrševanju dolžnosti. Sploh je bil ves čas svojega službovanja vreden in marljiv učitelj, in se mu je to tudi opetovano priznavalo s pohvalnimi spričevali. Leta 1897. je obhajal z blago mu ženo zdrav in vesel zlato poroko. Z njo pa sta takorekoč tudi lepo svoje življenje sklenila. Lani se je preselila v božjo večnost ona, in od tistihmal je njega vedno klicalo tje, stopil je za njo. Počivaj v miru, dušica blaga, zemlja ti naj je lahka! »Tisti, kateri jih veliko podučujejo v pravici, se bodo svetili kakor zvezde na vse večne čase!«

Iz Kozjega. Ne čudite se, g. urednik, da pri našem »Gospodarsko-bralnem društvu« ni vse v pravem redu. Tako je nekdo poročal v zadnji številki »Slov. Gosp.«, da je bila seja nesklepčna dne 3. sušca, kar pa ni res, ampak le zborovanje, (seje se sploh bilo ni) ker ni bilo tretjine udov zbranih. Kdo je temu kriv, lahko uganete, nihče drugi nego naši nasprotniki dr. Pikel in njegovi pristaši, ki se volitve niso hoteli vdeležiti in raje v drugi sobi ostali, ker so prav dobro vedeli, da bi pogoreli in propali. Pa mi pričujoči udje našega društva ne štejemo za greh tega klubovanja, ampak smo jih vsaj v tem spoznali, kako ljubijo naš kmečki stan in bralno društvo, da nam klubujejo, kjer in kakor le morejo. Pa to nič ne de! Vse le svoj čas trpi, in tako upamo na božjo pomoč, da tudi teh Bog vé odkod k nam došlih ljudij klubovanja enkrat bode konec. Dr. Pikel je seveda rad ali nerad, ne vem, poslal vse društvene reči trškemu županu g. Elsbacherju, da naj ga nadomestuje in zborovanje nadaljuje. Tako je otvoril in zaključil 3. sušca zborovanje. Pa pred zaključjem smo mi pričujoči udje zahtevali od onih gospodov in pristašev v drugi sobi, naj povejo, ali s tem odstopijo od društva, ker se volitve nečejo vdeležiti, ali kaj? Šel jih je vprašat g. župan, če s tem odstopijo; pa so vsi djali, da ne. In zakaj se potem niste hoteli volitve vdeležiti, ker veste, da kruh nas kmetov jeste. To so pa menda zato storili, ker so prav dobro vedeli, da je naših volilcev veliko veliko več od onih, in tako bi jim bilo odzvonilo. Mislite, da ste nam s tem klubovanjem kaj škodovali? Prav nič, le grozno ste se zmotili. Mi smo in ostanemo trdni v svojih sklepih in tako upamo, da dne 11. sušca bode zmaga naša. V to nam pomoz Bog, kar vam bodem prihodnjič čisto natančno poročal. — Eden v imenu društvenikov.

Iz gornjegrajskega okraja. »Domovina« št. 8 str. 38 piše, da »pride od deželnega odbora mnogo denarja vsako leto za uboge slepe«, in da je »M. L., mati nekega v obilnosti živečega župnika« tudi med podpiranimi slepci »kot občinska ubožica«. Dopisnik »Domovine« se pristavlja: »Ta mati ni potrebna podpore... naj poskrbi slavni okrajni odbor, da omenjena M. L. zanaprej ne dobi več državne podpore... in postavno prisili svojega sina — da bo tudi za njo včasih v vedno polni žep posegel.« Kar je tukaj načrčeval neki dopisnik »Domovine«, nam ni bilo znano; zato smo se obrnili na prizadete osebe in to le izvedeli: Res je, da pride nekaj denarja za slepe. Toda pisec teh vrstic ni nikdar rekel M. L., da naj prosi za to podporo. Pisalo se mu je pa tudi, da ni nikdar dobila podpore od občine... Sicer »Domovina« ne pove nobene občine, zato se bo menda pa lahko izvila iz te zagate reki, da nisem vprašal prave občine. To je liberalno! Sploh pa M. L. niti občinska ubožica ni, ker ne dobiva od občine nobene podpore, pač pa od države — podporo za slepe — seveda v dopisnikovi domišljiji. Recimo pa, da bi bilo tudi res, kar trdi dopisnik »Domovine«; po kaj more sin za to, če o celi stvari nič ne ve? Še manj kakor more mož biti odgovoren za ženo, če bi mu uganjala kake nerodnosti.

Še več! »Domovina« piše dalje: »Ker tedaj ta mati ni potrebna... tudi slepa ni, temuč izvrstno vidi.« Čudno! Kako sta jo mogla občinski pisar in župan pristeti ubogim in slepim, če ni ubožica, ne slepica? Gotovo sta bila župan in pisar slepa, ki sta M. L. prošnjo napravila oziroma podpisala in jo priporočila kot slepico in občinsko ubožico, dasiravno ni ne slepa ne uboga. Ime dotičnega župana bi pač radi poznali! Ako bi bilo res, kar piše »Domovina«, potem je dotični župan zlorabil uradno oblast in nalagal »slavni okrajni odbor« in bi tak župan bil vreden kazni za svojo brezvestnost, ker je s tem oškodoval »vrednejšega res ubovega slepca«. Škoda, da »Domovina« ne pove njegovega imena, da bi ga zadela zaslužena kazen! Sploh pa želimo, da nam »Domovina« naznani, koliko in od kdaj je M. L. dobivala omenjeno podporo. Kajti prepričana naj bo »Domovina« s svojim dopisnikom vred, da bo »sin« takoj »posegel v svoj vedno polni žep« in vse rad povrnil okrajnemu odboru tudi dvakratno, ker noče nikogar oškodovati, najmanj pa okrajni odbor, ki je zmiraj bolj pri praznem kakor pri »polnem žepu«.

Nikakor pa ne bo treba, da bi morala »omenjena mati« postavno prisiliti svojega sina, da včasih poseže v svoj »vedno polni žep«, ker spričujejo uradni prstni dokazi in priče in mati sama, pa tudi dobra vest sinu, da izpolnjuje bolj »sveto dolžnost in hvaležnost, kakor pa dolgi, obrekljivi jeziki in dopisniki »Domovine«. Slabo znamenje pa je za obrekovalne dopisune »Domovine«, če ne vedo drugega, kakor očitati mi »slepo mater«. Jaz se je ne sramujem, temveč se za njo javno potegnem in se beležim njen po »gornjegrajskem okraju« znani sin.

Iz Maribora. (Kako se ljudstvo odira.) Kazal mi je nek znanec neke kupone in mi razlagal, kako lahko se dobi »kolo« ali sivalni stroj za devet kron. Rekel je namreč, ako jaz kupim od njega imenovani kupon, kateri velja devet kron, potem mi on takoj preskrbi od tvrdke še štiri, za katere imam spet plačati 36 kron. A kako hitro prodam jaz te štiri kupone, vsakega za devet kron, dobim takoj sivalni stroj ali pa »kolo«, katero me stane potemtakem samo devet kron.

Na moje vprašanje, katera je ta tvrdka, ki se ima voljo iznebiti svojega blaga na za kupčevalce tako ugoden način, mi ni hotel kaj rad povedati, a ker sem mu dal razumeti, da drugače ne vzamem kupona, se je dal vendarle pogovoriti in povedal mi je berolinsko tvrdko, katere iz umljivih vzrokov ne morem tukaj javno imenovati. Po tej izjavi je dobila stvar čisto drugo lice in tudi kuponov nisem vzel, kajti znana mi je manipulacija te tvrdke, in ako se tudi posreči jednemu ali drugemu dobiti kako kolo ali sivalni stroj, goljufani so zadnji za ves svoj denar in nazadnje še imajo sramoto, da so šli tako slepo na nemške limanice, kajti povrne se vplačani denar nikoli ne.

Poprej pa, ko razložim to rafinirano goljufijo, bodi mi dovoljeno povedati, kako je tisti moj znanec, seveda nemškutar, sporočal tvrdki, ker ni mogel opehariti nobenega na Slovenskem in kakega mnenja je bil o naših ljudeh namreč: »Tukaj Vam pošljem kupone nazaj, spečati jih nisem mogel, ker manjka tukajšnjim ljudem razumnosti o takih rečeh.«

Vsak bo pritrdil, da višje ne gre nemška oholost, ker on imenuje človeka, kateri se ne vsede kar brez premisleka na njegove limanice, nerazumnega. Za posel seveda potrebuje spretnih posredovalcev in ti so v prvi vrsti agenti tvrdke. Ako toraj pride tak agent in ti ponudi tak kupon, plačal bodeš najprej 9 kron. Za tem sledijo štirje drugi kuponi, vsak po 9 kron, toraj boš plačal vsega skupaj 45 kron.

S tem pa ni reč končana, marveč se še le začne. Ker si prevzel tiste štiri kupone, zavezal si se istočasno jih spečati štirim osebam, katera ti za vsakega plača 9 kron,

tako da igraš že ulogo agenta in si s tem pridobiš svojih 36 kron. Ko bi zdaj prva oseba dobila obljubljeno stvar, bi se proti temu ne moglo reči ničesar, a dobi se le tedaj, kadar plačajo vsi štiri po 36 kron, vsak za štiri nove kupone, kar se lahko reče, da so plačali štirje blago, katero dobi prva oseba.

Prvi je poslal 36 kron in ti štiri vsak po 36, znaša potemtakem vse skupaj 190 K. Kako pa sem že poprej rekel, zgubi vsak zadnji in v tem slučaju bi bili štirje, ker ne morejo spečati vsak svojih štiri kuponov. A ko bi jih spečali, plačajo potem za vsakega štirje drugi, to je šestnajst itd., a enkrat ima vsaka stvar konec in delj časa se je že stvar predla, več jih izgubi, tako da je to pravi pravcati »multiplex«. Sledeča sestava nam to pokaže najjasneje: Jedna oseba kupi kupon, dobi štiri druge, jih spet proda, ob teh kupcev dobi spet vsak štiri, katere bi imel spet spečati itd. Iz jednega nastanejo 4, iz štirih nastanejo 16, iz šestnajstih 64, iz štirinajstdesetih 256, iz dvestošestdesetih 1024 itd. — Ako pa računimo, da od teh 1024 oseb zgubi vsak 36 kron, znaša cela vsota 36.864 kron, kar bi pa bilo velikanska škoda, ne samo za posameznika, temveč pri taki vsoti čuti že cel okraj. Toraj rojaki pozor!!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Dr. Ivan Križanič. Dne 12. t. m. je bil preč. g. kanonik senior dr. Ivan Križanič vmeščen infuliranim stolnim dekanom. Slovesnosti v cerkvi se je udeležilo mnogo mariborskih in izvenmariborskih prijateljev ter čestilcev novega dekana. Na mnoga leta!

Rojaki ob Pohorju in Kozjaku! Kdor ne ljubi in ne spoštuje svoje rodne zemlje, ne more in ne sme se prištevati k poštenim, značajnim in zavednim Slovencem. Star slovanski greh je, višje ceniti in spoštovati vse tuje od pristno domačega, slovenskega. Drugi, sovražni nam narodi so n. pr. prej spoznali krasoto slovenske zemlje ter začeli stegati svoje grabljive roke po njej. Danes se je stvar obrnila nekoliko na bolje in gotovo gre tukaj zasluga najbolj slavnemu osrednjemu planinskemu društvu in njegovim vrlim podružnicam. Kako potrebna so nam tudi planinska društva, kažejo veliki uspehi slavne »Savinske podružnice«, ki osredotočuje svoje delovanje na Solčavske planine. Rodoljubi v Rušah so sklenili ustanoviti enako podružnico za zeleno in ponosno Pohorje ter Kozjak, ob katerega silno butajo valovi nemškega morja. Sestavil se je pripravljalni odbor, ki skliče v kratkem osnovni zbor. Rojaki ob Pohorju in Kozjaku, oklenite se tega potrebnega društva ter naznanite svoj pristop, kakor tudi razne nasvete in pomisleke, tikajoče se osnovanja društva sploh ali njegovega sedeža, pripravljalnemu odboru. — Ruše, 6. sušca 1901. — Za pripravljalni odbor: Davorin Lesjak, učitelj.

Blagor Celja odvisen od volov. Trg Št. Jurij je prosil za dovoljenje treh novih sejmov. Mestni svet celjski je sklenil ugovarjati pri okr. glavarstvu, češ, da se s pomnoženjem govejskih sejmov v Št. Juriju mestu Celju očitno škoduje. Res daleč je prišlo nemško Celje, da je njegov blagor odvisen od volov.

V vodo je skočil v Andritzu na Zgor. Štajerskem 27 letni delavec Jožef Boglič, doma iz Gorenjih Žerjav pri Sv. Lenartu v Slo. goricah.

Iz Bizeljskega se nam poroča: Dne 4. t. m. se je trgovec g. Josip Stermecki v Sotli utopil. Šli so s hrvaškega sejma iz Belanec domu ter vsedli pri novih mlinih na čoln. Po neprevidnosti mlinarja se je čoln obrnil po Sotli. Voda jih je vrgla čez jez, mlinar in trgovski pomočnik Anton Kupljen